

Sygn. akt III PK 47/15

POSTANOWIENIE

Dnia 27 października 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jolanta Strusińska-Żukowska

w sprawie z powództwa A. M.
przeciwko Szkole Podstawowej [...] w B.
o przywrócenie do pracy,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw
Publicznych w dniu 27 października 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i
Ubezpieczeń Społecznych w Lublinie
z dnia 10 grudnia 2014 r., sygn. akt VII Pa 118/14,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od powódki na rzecz strony pozwanej kwotę 120
(sto dwadzieścia) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Lublinie wyrokiem z dnia 10 grudnia 2014 r. oddalił apelację powódki od wyroku Sądu Rejonowego w B. z dnia 28 marca 2014 r., którym oddalono powództwo A. M. o przywrócenie do pracy w pozwanej Szkole Podstawowej [...] w B..

Powódka wywiodła skargę kasacyjną od tego wyroku i opierając ją na podstawie naruszenia prawa materialnego, tj. art. 20 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela w związku z art. 91c ust. 1 tej ustawy i w związku z art. 45 § 1 k.p., a także na podstawie naruszenia prawa procesowego w

postaci art. 386 § 6 k.p.c. w związku z art. 378 § 1 k.p.c., wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania oraz orzeczenia o kosztach postępowania kasacyjnego, ewentualnie o uchylenie tego wyroku oraz uwzględnienie powództwa i zasądzenie od strony pozwanej kosztów postępowania.

W skardze kasacyjnej zawarty jest wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania z tego powodu, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne.

Strona pozwana w odpowiedzi na skargę kasacyjną wniosła o odmowę przyjęcia jej do rozpoznania, ewentualnie o jej oddalenie, a także o zasądzenie od powódki kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W związku z tym wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powinien wskazywać, że zachodzi przynajmniej jedna z okoliczności wymienionych w powołanym przepisie, a jego uzasadnienie zawierać argumenty świadczące o tym, że rzeczywiście, biorąc pod uwagę sformułowane w ustawie kryteria, istnieje potrzeba rozpoznania skargi przez Sąd Najwyższy.

Skarżąca powołała się na przesłankę określoną w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., ale za przyjęciem skargi kasacyjnej powódki do rozpoznania nie przemawia wskazanie na potrzebę rozstrzygnięcia przez Sąd Najwyższy przedstawionego w niej rzekomego zagadnienia prawnego. Zagadnienie prawne jest to problem, który wiąże się z określonym przepisem prawa materialnego lub procesowego, którego wyjaśnienie ma znaczenie nie tylko dla rozstrzygnięcia konkretnej, jednostkowej sprawy, ale także dla rozstrzygnięcia innych podobnych spraw. Dlatego sformułowanie zagadnienia prawnego uzasadniającego wniosek o rozpoznanie skargi kasacyjnej powinno nastąpić przez wskazanie konkretnych przepisów prawa,

których ono dotyczy i przedstawienie argumentów prowadzących do rozbieżnych ocen (por. postanowienia Sądu Najwyższego z 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002 nr 1, poz. 11; z 13 sierpnia 2002 r., I PKN 649/01, OSNP 2004 nr 9, poz. 158 oraz z 14 lutego 2003 r., I PK 306/02, Wokanda 2004 7-8, poz. 51). W swoim pytaniu o to „czy w wypadku, gdy w Sądzie odwoławczym zapadł wyrok uchylający wydany w sprawie wyrok i przekazujący sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu, przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd odwoławczy jest, niezależnie od postawionych w apelacji zarzutów, zobowiązany rozważyć, czy Sąd Rejonowy w pełni wykonał wiążące go wytyczne zwłaszcza, gdy sprawa rozpoznawana jest w postępowaniu szczególnym z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych”, skarżąca nie wskazała zaś żadnego przepisu, zatem brak podstaw do przyjęcia, aby można je uznać za istotne zagadnienie prawne w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Jeżeli chodzi o samo sformułowanie zagadnienia prawnego, podnieść należy dodatkowo, że zgodnie ze stanowiskiem wyrażanym w judykaturze, skarżący ma w tym zakresie obowiązek wywiedzenia i uzasadnienia występującego w sprawie problemu prawnego w sposób zbliżony do tego, jaki przyjęty jest przy przedstawieniu zagadnienia prawnego przez sąd odwoławczy na podstawie art. 390 k.p.c. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 maja 2006 r., V CSK 75/06, niepublikowane). Sformułowane zagadnienie winno zatem odwoływać się w sposób generalny i abstrakcyjny do treści przepisu, który nie podlega jednoznacznej wykładni, a którego wyjaśnienie przez Sąd Najwyższy przyczyni się do rozwoju jurysprudencji i prawa pozytywnego.

W tym kontekście nie jest zagadnieniem prawnym pytanie sformułowane w skardze kasacyjnej powódki. Nie zawiera ono bowiem żadnego problemu prawnego, jeśli wziąć pod uwagę, że art. 386 § 6 zdanie pierwsze k.p.c. stanowi wprost, że ocena prawna i wskazania co do dalszego postępowania wyrażone w uzasadnieniu wyroku sądu drugiej instancji wiążą zarówno sąd, któremu sprawa została przekazana, jak i sąd drugiej instancji, przy ponownym rozpoznaniu sprawy. Kwestia, czy w niniejszej sprawie doszło do naruszenia tego przepisu nie stanowi żadnego zagadnienia prawnego, bowiem dotyczy jedynie prawidłowego jego stosowania.

Skarżąca nie zdołała zatem wykazać, że zachodzi potrzeba rozpoznania jej skargi przez Sąd Najwyższy, wobec czego z mocy art. 398⁹ k.p.c. i art. 398²¹ w związku z art. 108 § 1 k.p.c. należało postanowić jak w sentencji.